

“Στην Αλεξάνδρεια ξέρουμε να γινόμαστε φάτνη του πτωχού”

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Λίγες ημέρες απέμειναν μέχρι την εορτή της κατά Σάρκας Γέννησης του Κυρίου και πολλοί Προκαθήμενοι Εκκλησιών και Ιεράρχες εύχονται για την εορτή που φέτος, εξαιτίας των ιδιαίτερων συνθηκών που επικρατούν εξαιτίας της πανδημίας του κορωνοϊού, θα εορταστεί με περιορισμούς σε διάφορα μέρη του κόσμου.

Μεταξύ αυτών που έστειλαν το μήνυμά τους για την ημέρα αυτή είναι και ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β΄. Ο Μακαριώτατος αρχικά αναφέρει πως **“ο Χριστός γεννάται! Και εφέτος και κάθε στιγμή της Εκκλησίας”**.

Στη συνέχεια ο Προκαθήμενος του Δευτερόθρονου Πατριαρχείου κάνει **ιδιαίτερη αναφορά στην Εκκλησία, τονίζοντας:** “Δεν δυνάμεθα όμως, αδελφοί και τέκνα, όχι μόνον να αγαπώμεν αλλά ούτε και να ομιλώμεν διά τον Χριστόν άνευ Εκκλησίας! Η Εκκλησία διά των Αγίων Οικουμενικών Συνόδων, διά των Τοπικών, διά της Παραδόσεως, διά του εθιμικού δικαίου Της διεμόρφωσε τον αληθινόν Χριστόν εις τας συνειδήσεις του πληρώματός Της. Χριστός άνευ Εκκλησίας είναι άχρηστος εις τον πιστόν. Διά της Εκκλησίας πιστεύω! Διά της Εκκλησίας λατρεύω! Διά της Εκκλησίας γνωρίζω και πορεύομαι τον πραγματικόν

σκοπόν της υπάρξεώς μου! Εις την Εκκλησίαν του Χριστού, την Μίαν, Αγίαν, Καθολικὴν καὶ Αποστολικὴν Εκκλησίαν, οἱ Ἅγιοι Πατέρες παρέδωσαν τὴν Κιβωτὸν τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ τὴν παρακαταθήκην τῆς Χάριτος. Διό καὶ ἡ Εκκλησία μόνον σώζει καὶ οὐδέποτε σώζεται ἀπὸ ἡμᾶς. Μόνον αγιάζει καὶ δὲν αγιάζεται. Μόνον διδάσκει καὶ δὲν ἔχει χρεῖα διδαχῆς ἀπὸ ο,τι πεπερασμένον”.

Με νόημα ο Πατριάρχης κ.κ. Θεόδωρος αναφέρεται στο ρόλο καὶ τὴ διακονία τῆς Εκκλησίας στὴν ιεραποστολή τῆς Αφρικῆς, σημειώνοντας:

“Ἡμεῖς ἐδῶ εἰς τὴν Αλεξανδρείαν, εἰς τὴν Μεγάλῃν Πόλιν τῶν Αθανασίων καὶ Κυρίλλων καὶ τόσων μεγάλων υμνητῶν τοῦ Θεανδρικοῦ βρέφους, εἰς τὴν φάτνην τῆς Θεολογίας καὶ τῆς φιλοσοφίας, εἰς τὸ λίκνον τῶν Γραμμάτων, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν Τεχνῶν, γνωρίζομεν ἐξ ἐμπειρίας πῶς νὰ μετατρέπωμεν, κατὰ τὸ υπόδειγμα τῆς Εκκλησίας, τὴν καρδίαν καὶ τὴν υπόστασιν ἡμῶν εἰς φάτνην θερμαινομένην πρὸς φιλοξενίαν τοῦ λάμπαντος ἐν Αἰγύπτῳ φωτισμὸν Ἀληθείας καὶ ξενωθέντος Μεγάλου Ἐένου τῆς Ἱστορίας, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γνωρίζομεν νὰ γινώμεθα φάτνη εἰς τὸν πόνον, εἰς τὸ δάκρυ, εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ πτωχοῦ ἀλλὰ ἡγιασμένου καρποῦ τῆς ἐγκόπου Ἱεραποστολῆς ἡμῶν. Ὅλη ἡ Αφρικὴ γίνεται κάθε λεπτὸ ἡ φάτνη τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν προσδοκιῶν”.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ Ἡ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΙ:

«Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός.... »

Ἱερώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀναγεννηθέντα,

Χριστὸς ἐτέχθη!

Μέ τὴν ὑμνολογικὴ προτροπὴ ἀπὸ τὸν Ὅρθρο τῶν Χριστουγέννων, εἰσαγόμεθα ἀπ’ εὐθείας εἰς τὸ κεντρικὸν νόημα τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς αὐτῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸ ποῦ γεννήθηκε ὁ Χριστός! Πολλοὶ ἴσως σπεύσουν νὰ ἀπαντήσουν: ἐγεννήθη ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Ὅμως, αὕτη εἶναι ἡ ἀληθινὴ ἀπάντησις εἰς τὸν ὑμνολογικὸν στίχον 2000 καὶ πλέον ἔτη ἀπὸ ἐκείνου τοῦ γεγονότος;

Ὁ Χριστὸς γεννᾶται! Καὶ ἐφέτος καὶ κάθε στιγμὴ τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ πάλιν τὰ φῶτα καὶ οἱ χαρούμενοι ἦχοι θὰ πλημμυρίσουν τίς φοβισμένες ἀπὸ τὴν πανδημίαν ἀγορές. Οἱ δρόμοι, στολισμένοι, θὰ φιλοξενοῦν τὴν ἀγωνία μας πού θὰ τοὺς περιδιαβαίνει ἐπιδεικτικὰ. Τὰ γλυκίσματα μοιάζουν νὰ μὴμποροῦν νὰ ἀφαιρέσουν τὴν πίκρα πού αἰσθανθήκαμε. Τὰ ἐδέσματα ἀνέγγιχτα στό γιορτινὸ τραπέζι. Οἱ μουσικὲς ὅσο δυνατὰ κι ἂν ἀναγγέλλουν μιά κοσμικὴ γιορτὴ, ἀδύνατον νὰ καλύψουν τίς κραυγές τῆς ψυχῆς μας.

Όμως, στή φάτνη βασιλεύει μιά Ειρήνη πού δέν ἔχει ὄριο, μιά Σοφία πού ἦλθε ἀθάνατη, μιά Δύναμις, ὁρατά ἀνυπεράσπιστη μιά Ἀναστημένη! Ποῦ, λοιπόν, εἶναι αὐτή ἡ φάτνη νά προστρέξῃ ὁ ἄνθρωπος νά ἀπαντλήσῃ ἐλπίδα καί χαρά; Αὐτή ἡ φάτνη δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία μας. Θέλετε νά ἰδῆτε ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός; Ὁ Χριστός ἐγεννήθη καί γεννᾶται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ! Ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ προαιώνιος, ἡ ἄχρονος, ἡ κοινωνία τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι ἡ φάτνη ὅπου γεννᾶται ὁ σαρκωθείς Υἱός τοῦ Θεοῦ καί Υἱός τῆς Παρθένου Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ἐχοντας Πνεῦμα Ἅγιον στίς καρδιές τους, οἱ Θεοφόροι Ἀπόστολοι ξεκίνησαν μέ ἓνα ραβδί καί ἓνα δισάκι γιά νά διατρανώσουν στά μήκη καί πλάτη τοῦ τετραπέρατου κόσμου ὅτι ἡ φάτνη τῆς Βηθλεέμ εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἐκεῖ ὅπου τά θειότατα τελεσιουργοῦνται. Εἰς τό διάβα ὅλων τῶν αἰώνων, ὁπότε καί οἱ Ἀποστολικοί κόποι δέν ἔπαυσαν εἰς κάθε ἐποχή νά δίδουν τήν ζωντανήν μαρτυρίαν τῆς Χριστοῦ Ἀληθείας, πολλοί ἐπεχείρησαν, στηριζόμενοι ἐπὶ τῆς λογικῆς των, ἐπὶ τῆς αὐτοδικαιώσεώς των, ἐπὶ τῆς ἐγκοσμίου δυνάμεώς των, νά ξεχωρίσουν τόν Κύριον ἡμῶν ἀπό τῆς Ἐκκλησίας. Διατείνονται ὅτι ἀγαποῦν τόν Χριστόν, ἀλλά δέν πιστεύουν εἰς τήν Ἐκκλησίαν! Πιστεύουν εἰς τόν Θεόν ἀλλά ἡ Ἐκκλησία εἶναι τί τό περιττόν! Ἀρέσκονται εἰς τά Χριστούγεννα, ὅμως θλίβονται ὅταν παρέλθῃ ὁ καιρός των.

Δέν δυνάμεθα ὅμως, ἀδελφοί καί τέκνα, ὄχι μόνον νά ἀγαπῶμεν ἀλλά οὔτε καί νά ὁμιλῶμεν διά τόν Χριστόν ἄνευ Ἐκκλησίας! Ἡ Ἐκκλησία διά τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, διά τῶν Τοπικῶν, διά τῆς Παραδόσεως, διά τοῦ ἐθιμικοῦ δικαίου Της διεμόρφωσε τόν ἀληθινόν Χριστόν εἰς τάς συνειδήσεις τοῦ πληρώματός Της. Χριστός ἄνευ Ἐκκλησίας εἶναι ἄχρηστος εἰς τόν πιστόν. Διά τῆς Ἐκκλησίας πιστεύω! Διά τῆς Ἐκκλησίας λατρεύω! Διά τῆς Ἐκκλησίας γνωρίζω καί πορεύομαι τόν πραγματικόν σκοπόν τῆς ὑπάρξεώς μου! Εἰς τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τήν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καί Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, οἱ Ἅγιοι Πατέρες παρέδωσαν τήν Κιβωτόν τῆς Καινῆς Διαθήκης καί τήν παρακαταθήκην τῆς Χάριτος. Διό καί ἡ Ἐκκλησία μόνον σώζει καί οὐδέποτε σώζεται ἀπό ἡμᾶς. Μόνον ἀγιάζει καί δέν ἀγιαζεται. Μόνον διδάσκει καί δέν ἔχει χρεῖα διδαχῆς ἀπό ὅ,τι πεπερασμένον.

Ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, τό αἰώνιον κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός, ἔτσι ὅπως ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν. Διό καί τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τό Πανίερον δέν εἶναι μιά ὑποθετική ἔννοια καί μιά φανταστική διήγησις, ἀλλά εἶναι ὁριοθετημένον εἰς ὅσα ἱερά καί ἀπαράγραπτα ἔθεσεν τό βίωμα καί ἡ πρακτική Της ἀνά τούς αἰῶνας. Διά τοῦτο καί ἡ ἄπειρος Ἐκκλησία, ὡς σῶμα Χριστοῦ, ἔχει τά ἱεροκανονικά ὅρια κάθε Τοπικῆς

Ἐκκλησίας ἐντός τῶν ὁποίων διαφυλάσσεται ἐπιμελῶς ὁ αἰώνιος καί ἀτελεύτητος Χριστός. Ἡ ὀρθή ἐκκλησιολογία εἶναι τό ἀσφαλές καταφύγιον καί ἡ ζεστή φάτνη ἐντός ἑνός ἐκκλησιαστικοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος βαδίζει ὁλοταχῶς πρὸς τὴν ἀποϊεροποίησιν τῆς ἱστορίας ἡμῶν ἐξ αἰτίας κινήτρων ἀλλοτρίων.

Ἡμεῖς ἐδῶ εἰς τὴν Ἀλεξανδρεῖαν, εἰς τὴν Μεγάλην Πόλιν τῶν Ἀθανασίων καί Κυρίλλων καί τόσων μεγάλων ὑμνητῶν τοῦ Θεανδρικοῦ βρέφους, εἰς τὴν φάτνην τῆς Θεολογίας καί τῆς φιλοσοφίας, εἰς τό λίκνον τῶν Γραμμάτων, τοῦ πολιτισμοῦ καί τῶν Τεχνῶν, γνωρίζομεν ἐξ ἐμπειρίας πῶς νά μετατρέπωμεν, κατὰ τό ὑπόδειγμα τῆς Ἐκκλησίας, τὴν καρδίαν καί τὴν ὑπόστασιν ἡμῶν εἰς φάτνην θερμαινομένην πρὸς φιλοξενίαν τοῦ λάμπαντος ἐν Αἰγύπτῳ φωτισμόν Ἀληθείας καί ξενωθέντος Μεγάλου Ξένου τῆς Ἱστορίας, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γνωρίζομεν νά γινώμεθα φάτνη εἰς τόν πόνον, εἰς τό δάκρυ, εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ πτωχοῦ ἀλλὰ ἡγιασμένου καρποῦ τῆς ἐγκόπου Ἱεραποστολῆς ἡμῶν. Ὅλη ἡ Ἀφρικὴ γίνεται κάθε λεπτό ἡ φάτνη τῶν ἐλπίδων καί τῶν προσδοκιῶν. Ἡμεῖς ἀπὸ ἐδῶ, ἀπὸ τὴν παλαίφατον Ἑδραν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, γινόμεθα οἱ προστάται καί σκεπασταὶ τοῦ ἀδυνάτου καί κατατρεγμένου ἀδελφοῦ, διότι οὕτως ἠυδόκησεν ὁ Θεός!

Παιδιά μου, Χριστόμορφα παιδιά τῆς Ἐκκλησίας,

Ὅταν σᾶς ἐρωτήσουν: «ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός; Δεῦτε ἴδωμεν!» ἐσεῖς νά τοὺς ἀπαντᾶτε: ἐν Ἐκκλησίᾳ ἐγεννήθη, εἰς τὰς καρδίας μας ἐγεννήθη, ἡμεῖς ἐν Ἐκείνῳ ἀνεγεννήθημεν, δι' Ἐκείνου ζῶμεν, εἴμεθα ὁλόκληροι ἰδικοὶ Του, Τόν ἔχομεν ὄχι μόνον αὐτὴν τὴν εὐλογημένην περίοδον ἀλλὰ κάθε λεπτόν, εἰς πᾶσαν περίστασιν, εἴτε ζῶμεν εἴτε ἀποθνήσκομεν!

Καλὰ καί ἅγια Χριστούγεννα! Χριστούγεννα ἀφθαρσίας, αἰωνιότητος, ἐλπίδος, μέ πάνδημον τὴν αἰσιοδοξίαν, τὴν ἀλληλεγγύην, τὴν ἀγάπην, τὴν κοινωνίαν.

Ἀκολουθήσωμεν λοιπόν ἔνθα ὁδεύει ὁ Ἀστήρ, ὁ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἀψευδής, ὁ ἀκλόνητος!

Ἔτη πολλά κι εὐλογημένα μέ ὑγιείαν εἰς ὅλους!

† Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Β´

Πάπας καί Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς

Ἐν τῇ Μεγάλῃ Πόλει τῆς Ἀλεξανδρείας

Χριστούγεννα, βκ´

✠ Θεοφιλέτατοι ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ

Ἀριθμ. Πρωτ. 140/2020

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β'
ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ, ΠΑΣΗΣ ΓΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ
ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΘΡΩΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΧΑΡΙΣ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Δεῦτε ἰδωμεν πιστοὶ ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός...»

Τερώτατοι καὶ Θεοφιλέτατοι ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ
ἀναγεννηθέντα,

Χριστὸς ἐτέχθη!

Με τὴν ὑμολογικὴ προτροπὴ ἀπὸ τὸν Ὁρθρο τῶν Χριστουγέννων,
εἰσαγόμεθα ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ κεντρικὸν νόημα τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς
αὐτῆς ἑορτῆς καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸ ποῦ γεννήθηκε ὁ Χριστός!
Πολλοὶ ἰσως σπεύσουν νὰ ἀπαντήσουν: ἐγεννήθη ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.
Ὅμως, αὕτη εἶναι ἡ ἀληθινὴ ἀπάντησις εἰς τὸν ὑμολογικὸν στίχον 2000 καὶ
πλέον ἔτη ἀπὸ ἐκείνου τοῦ γεγονότος;

Ὁ Χριστὸς γεννᾶται! Καὶ ἐφέτος καὶ κάθε στιγμὴ τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ
πάλιν τὰ φῶτα καὶ οἱ χαρούμενοι ἦχοι θὰ πλημμυρίσουν τίς φοβισμένες ἀπὸ
τὴν πανδημία ἀγορές. Οἱ δρόμοι, στολισμένοι, θὰ φιλοξενοῦν τὴν ἀγωνία
μας ποῦ θὰ τοὺς περιδιαβαίνει ἐπιδεικτικά. Τὰ γλυκίσματα μοιάζουν νὰ μὴ
μποροῦν νὰ ἀφαιρέσουν τὴν πίκρα ποὺ αἰσθανθήκαμε. Τὰ ἐδέσματα
ἀνέγγιχτα στὸ γιορτινὸ(;) τραπέζι. Οἱ μουσικεῖς ὅσο δυνατὰ καὶ ἂν
ἀναγγέλλουν μιὰ κοσμικὴ γιορτὴ, ἀδύνατον νὰ καλύψουν τίς κραυγές τῆς
ψυχῆς μας.

Ὅμως, στὴ φάτνη βασιλεύει μιὰ Εἰρήνῃ ποὺ δὲν ἔχει ὄριο, μιὰ Σοφία ποὺ
ἦλθε ἀθάνατη, μιὰ Δύναμις, ὁρατὰ ἀνυπεράσπιστη μιὰ Ἀναστημένη! Ποῦ,
λοιπόν, εἶναι αὕτη ἡ φάτνη νὰ προστρέξῃ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀπαντήσῃ ἐλπίδα
καὶ χαρὰ; Αὕτη ἡ φάτνη δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία μας.
Θέλετε νὰ ἰδῆτε ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός; Ὁ Χριστὸς ἐγεννήθη καὶ γεννᾶται
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ! Ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ προαιώνιος, ἡ ἀχρονος, ἡ κοινωνία τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι ἡ φάτνη ὅπου γεννᾶται
ὁ σαρκωθείς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱὸς τῆς Παρθένου Κύριας ἡμῶν Ἰησοῦς
Χριστός.

Έχοντας Πνεύμα Άγιον στις καρδιές τους, οι Θεοφόροι Απόστολοι ξεκίνησαν με ένα ραβδί και ένα δισάκι για να διατρανώσουν στα μήκη και πλάτη του τετραπέρατου κόσμου ότι η φάτνη της Βηθλεέμ είναι η Εκκλησία του Χριστού, εκεί όπου τα θεϊστάτα τελεσιουργούνται. Είς το διάβα όλων των αιώνων, όποτε και οι Αποστολικοί κόποι δεν έπαυσαν εις κάθε εποχή να δίδουν την ζωντανήν μαρτυρίαν της Χριστού Αληθείας, πολλοί έπεχείρησαν, στήριζόμενοι επί της λογικής των, επί της αυτοδικαιώσεώς των, επί της έγκοσμίου δυνάμεώς των, να ξεχωρίσουν τον Κύριον ημών από της Εκκλησίας. Διατείνονται ότι αγαπούν τον Χριστόν, αλλά δεν πιστεύουν εις την Εκκλησίαν! Πιστεύουν εις τον Θεόν αλλά η Εκκλησία είναι τί τό περιττόν! Αρέσκονται εις τα Χριστούγεννα, όμως θλίβονται όταν παρέλθη ο καιρός των.

Δεν δυνάμεθα όμως, αδελφοί και τέκνα, όχι μόνον να αγαπάμεν αλλά ούτε και να όμολώμεν διά τον Χριστόν άνευ Εκκλησίας! Η Εκκλησία διά των Αγίων Οικουμενικών Συνόδων, διά των Τοπικών, διά της Παραδόσεως, διά του έθιμικού δικαίου της διεμόρφωσε τον αληθινόν Χριστόν εις τας συνειδήσεις του πληρώματός της. Χριστός άνευ Εκκλησίας είναι άχρηστος εις τον πιστόν. Διά της Εκκλησίας πιστεύω! Διά της Εκκλησίας λατρεύω! Διά της Εκκλησίας γνωρίζω και πορεύομαι τον πραγματικόν σκοπόν της ύπαρξέως μου! Είς την Εκκλησίαν του Χριστού, την Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν, οι Άγιοι Πατέρες παρέδωσαν την Κιβωτόν της Καινής Διαθήκης και την παρακαταθήκην της Χάριτος. Διό και η Εκκλησία μόνον σώζει και σούδέποτε σώζεται από ήμās. Μόνον αγιάζει και δεν αγιάζεται. Μόνον διδάσκει και δεν έχει χρεία διδαχής από ό,τι πεπερασμένον.

Η διδασκαλία της Εκκλησίας, τό αιώνιον κήρυγμα της Εκκλησίας, είναι ό αληθινός Θεός, έτοι όπως έσαρκώθη δι' ήμās τους ανθρώπους και διά την ήμετέραν σωτηρίαν. Διό και τό σώμα της Εκκλησίας τό Πανίερον δεν είναι μιá ύποθετική έννοια και μιá φανταστική δýγησις, αλλά είναι όριοθετημένον εις όσα ιερά και άπαραγραπτα έθεσεν τό βίωμα και ή πρακτική της ανά τους αιώνας. Διά τοúτο και ή άπειρος Εκκλησία, ως σώμα Χριστού, έχει τά ιεροκανονικά όρια κάθε Τοπικής Εκκλησίας έντός των όποιων διαφυλάσσεται έπιμελώς ό αιώνιος και άτελεύτητος Χριστός. Η όρθή έκκλησιολογία είναι τό ασφαλές καταφύγιον και ή ζεστή φάτνη έντός ενός έκκλησιαστικού κόσμου, ό όποιος βαδίζει όλοταχώς προς την άποίεροποίησιν της ιστορίας ήμών έξ αίτίας κινήτρων άλλοτρίων.

Ημείς έδώ εις την Αλεξάνδρειαν, εις την Μεγάλην Πόλιν των Αθανασίων και Κυρίλλων και τόσων μεγάλων όμνητιών του Θεανδρικού βρέφους, εις την φάτνην της Θεολογίας και της φιλοσοφίας, εις τό λίκνον των Γραμμάτων, του πολιτισμού και των Τεχνών, γνωρίζομεν έξ έμπειρίας πώς να μετατρέπωμεν, κατά τό υπόδειγμα της Εκκλησίας, την καρδίαν και την ύπόστασιν ήμών εις φάτνην θερμαινομένην προς φιλοξενίαν του λάμψαντος έν Αίγύπτω φωτισμόν Αληθείας και ξενωθέντος Μεγάλου Ξένου της Ιστορίας, Κυρίου ήμών Ιησού Χριστού.

Γνωρίζομεν νὰ γινώμεθα φάνη εἰς τὸν πόνον, εἰς τὸ δάκρυ, εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ πτωχοῦ ἀλλὰ ἡγιασμένου καρποῦ τῆς ἐγκόπου Ἱεραποστολῆς ἡμῶν. Ὡς ἡ Ἀφρικὴ γίνεται κάθε λεπτό ἡ φάνη τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν προσδοκιῶν. Ἡμεῖς ἀπὸ ἐδῶ, ἀπὸ τὴν παλαιάρατον Ἑδραν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, γινώμεθα οἱ προστάται καὶ σκεπασταὶ τοῦ ἀδυνάτου καὶ κατατρεγμένου ἀδελφοῦ, διότι οὕτως ηὐδόκησεν ὁ Θεός!

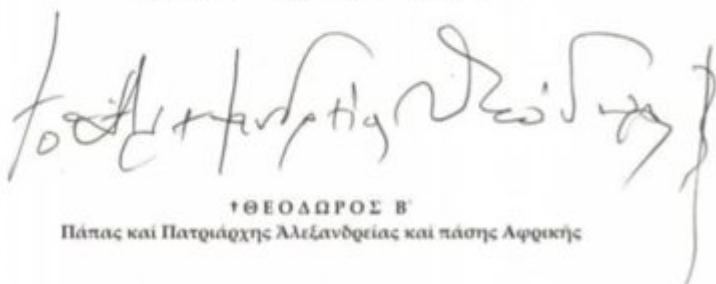
Παιδιά μου, Χριστόμορφα παιδιά τῆς Ἐκκλησίας,

Ὅταν οἱ ἐρωτήσουν: «ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός; Δεῦτε ἴδωμεν!» ἐσεῖς νὰ τοὺς ἀπαντᾷτε: ἐν Ἐκκλησίᾳ ἐγεννήθη, εἰς τὰς καρδίας μας ἐγεννήθη, ἡμεῖς ἐν Ἐκείνῳ ἀνεγεννήθημεν, δι' Ἐκεῖνον ζῶμεν, εἰμεθα ὁλόκληροι ἰδιοὶ Του, τὸν ἔχομεν ὅχι μόνον αὐτὴν τὴν εὐλογημένην περίοδον ἀλλὰ κάθε λεπτόν, ὡς πάσαν περιστάσιν, εἴτε ζῶμεν εἴτε ἀποθνήσκομεν!

Καλὰ καὶ ἅγια Χριστούγεννα! Χριστούγεννα ἀφθαρσίας, αἰωνιότητος, ἐλπίδος, με πάνδημον τὴν αἰσωδοξίαν, τὴν ἀλληλεγγύην, τὴν ἀγάπην, τὴν κοινωνίαν.

Ἀκολουθήσωμεν λοιπόν ἐνθα ὁδεύει ὁ Ἀστήρ, ὁ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἀψευδής, ὁ ἀκλόνητος!

Ἐτη πολλά καὶ εὐλογημένα με ὕγιαν εἰς ὅλους!

†ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β'
Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς

Ἐν τῇ Μεγάλῃ Πόλει τῆς Ἀλεξανδρείας
Χριστούγεννα, βκ'